

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

Rescriptvm Marci Papae Ad Athanasivm Et Omnes Episcopos Aegyptios.
De missione capitulorum Nicaeni Concilii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

etiam coram omnibus recitauit, atque transcripsi, sunt igne combusta; optamus ut a vestra sedis auctoritate, quæ est mater & caput omnium ecclesiarum, ea ad correctionem & recreationem fidelium orthodoxorum percipere per præsentem legatos mereamur, quatenus vestra fulta auctoritate, vestrisque precibus roborati, illæsi a memoratis æmulis sanctæ Dei ecclesiæ, & nostris euadere, nobisque commissos eruere valeamus. Vere nouimus apostolatus vestri cor gratia sancti Spiritus intantum esse accensum, ut omnibus oppressis succurratis: quanto magis nobis, qui licet exigui ordinis, tamen vestri sumus, vobisque obediens cum omnibus nobis cõmissis & sumus & semper esse volumus. Ideo decet, & oportet vos nobis hæc quæ rogamus, & alia quæ necessaria (iuxta sapientiam, quam vobis præstitit Altissimus) esse cognoueritis, absque tarditate præstare, ut tantæ miseræ squalores a fidelium mentibus detergantur, & quasi vulnus corpori infixum, auditu tantæ miseræ oberato, saluari curetur antidoto, ut diuino freti iuuamine, vestraque auctoritate atque auxilio roborati, aduersantiũ tergiuersationes euadere valeamus, atque inconcussõ vultu, non fraude cuiusquam percussis, assistere æterno iudici mereamur, & vocem audire inquam: *Euge serue bone & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Domini tui.* Et subscriptio. Orantem pro nobis sanctum apostolatum vestrum longæuis Dominus conferuet temporibus.

Matth. 25.

RESCRIPTVM MARCI PAPÆ AD ATHANASIVM

ET OMNES EPISCOPOS ÆGYPTIOS.

De missione capitulorum Nicæni Concilii.

Dominis venerabilibus fratribus Athanasio, & vniuersis Ægyptiorum episcopis, Marcus sanctæ Romanæ apostolicæque sedis, & vniuersalis ecclesiæ episcopus.

DOLEO, fratres, & nimium contristor super afflictione vestra, sed oppido consolor, quod vento agitata non estis arundo, sed recti in fide inter omnes procellarum & turbinum colluctationes incessanter perduratis.

Lectis ergo fraternitatis vestrae literis, vigorem constantiae vestrae, quem olim noueramus, agnouimus. Congratulantes vobis, quod ad custodiendum Christi gregem, pastorem curam vigilanter insequimini, ne lupi, qui sub specie ouium subintrarunt, bestiali sauitia simplices quoque dilacerent, qui non ad hoc subintrarunt ut aliqua correctione proficiant, sed ut ea quae sunt sana corrumpant. Quapropter moneo, & hortor dilectionem vestram, ut bonum quod incepistis adminiculante diuina gratia usque in finem perducere satagatis, veritatis voce monente: *Beatus qui perseverauerit usque in finem.* Vn- Marth. 24.
 de enim beata perseverantia, nisi de virtute patientiae? Nam, iuxta Apostolum, *Omnes qui volunt pie vivere in Christo, persecutionem patientur.* Quae non in eo tantum computanda est, quod contra Christianam pietatem, aut ferro, aut ignibus agitur, aut quibuscunque suppliciis, cum persecutionum sauitiam suppleant, & dissimilitudines morum, & contumaciae inobedientium, & malignarum tela linguarum, quibus conflictationibus communia semper membra pulsantur, & nulla piorum portio conflictatione sit libera, ita ut nec periculis, nec otio careant, nec labore. Nam haec & omnia incrementa probabilium studiorum, & in eis usque in finem perseverantia, atque bonae voluntatis incrementa, ad Christi gratiam semper sunt referenda: ut in omnibus quae agimus Deus omni perfecte laudetur tempore.

De capitulorum namque veritate & numero Nicani Concilii, cui vos interfuisse literis vestrae fraternitatis significastis, a nostris, qui vobiscum vna interfuerunt, diligentioribus requisuimus colloctionibus: qui ita, ut vestrae testatae sunt literae, omnem nobis ordinem exposuerunt, & vestram epistolam per omnia veram esse testificati sunt: non ut nos aliquid sinistrum vestra ex parte arbitremur. Sed nos & vos, illosque absque vlla in posterum titubatione vnum sentire optarem, & sancta Romana ecclesia, quae semper immaculata mansit, & Domino prouidente, & beato Petro apostolo opem ferente, in futuro manebit, sine vlla haereticorum insultatione firma & immobilis omni tempore persisteret. His itaque peractis, diligenter requirentes in sancto nostra & apostolicae sedis scrinio,

eadem quæ sanctæ recordationis prædecessori meo Siluestro sunt directæ, septuaginta (sicut significastis) capitula illæsa inuenimus. Ipsa enim vobis propter auctoritatem & subscriptionem tantorum patrum, & eius magni Concilii, minime misimus, sed pro eisdem coram apocryphicis vestris alia similia, eundem numerum, eademque verba, & ipsam subscriptionem continentia, vobis rescribere, & sub certa stipulatione & confirmatione mittere curauimus. Et quis est, qui fratribus suis talia negare audeat? nam non negligenda nobis hæc per sancti Spiritus gratiam Dominus docuit, sed fideliter exercenda, & fratribus contradenda, & docenda distribuit. Hæc apostolorum viua traditio, hæc est vera caritas, quæ prædicanda est, & præcipue diligenda ac fouenda, atque fiducialiter ab omnibus tenenda. Hæc sancta & apostolica mater omnium ecclesiarum Christi ecclesia, quæ per omnipotentis Dei gratiam a tramite apostolicæ traditionis nunquam errasse probatur, nec hæreticorum nouitatibus deprauanda succubuit, sed vt in exordio normam fidei Christianæ percepit ab auctoribus suis apostolorum Christi principibus, illibata sine tenus manet, secundum ipsius Domini saluatoris diuinam pollicitationem, qui discipulorum suorum principi in suis fatus est euangelis: *Petre, inquit, ecce Satan expetiuit, vt cribraret vos, sicut qui cribrat triticum: Ego autem pro te rogaui, vt non deficiat fides tua: & tu aliquando conuersus confirma fratres tuos.* Consideret itaque vestra excellens prudentia, quam bonum sit persistere in dispensatione vobis credita, & in fide recta, atque hæreticis & æmulis Christi repugnare, & nunquam a veritatis tramite declinare, quoniam Dominus & saluator omnium, cuius fides est, qui pro nobis mori non dubitauit, & proprio nos suo redemit sanguine, qui fidem beati Petri non defecturam promisit, & confirmare eum fratres suos admonuit. Quod apostolicos pontifices meæ exiguitatis prædecessores confidenter fecisse semper cunctis est cognitum, quorum & pusillitas mea, licet impar sit, & infirma, pro suscepto tamen diuina dignatione ministerio pedisequa cupit existere. Væ enim erit nobis, qui huius ministerii onus susceptum habemus, si veritatem Dominile-su Christi, quam apostoli prædicauerunt, prædicare neglexeri-

Luc. 22.

lexerimus. Væ etiam erit nobis, si silentio veritatē oppresse-
rimus, qui erogare nummulariis iubemur, id est, Christia-
nos populos imbuere & docere. Quid in ipsius Christi fu-
turo dicturi sumus examine, si sermonis eius veritatem
confundimur predicare? Quid erit de nobis, cum de com-
missis nobis animabus, & de officio suscepto, rationem iu-
stus iudex Christus Deus noster districtam exegerit? Ideo,
fratres, hortor dilectionem vestram, obtestor & moneo,
vt qua debetis & potestis sollicitudine vigiletis ad inuesti-
gandos hæreticos, & inimicos sanctæ Dei ecclesiæ, & a sa-
nis mentibus, ne pestis hæc latius diuulgetur, seueritate
qua potestis pro viribus extirpetis. Quoniam vt habebit a
Deo dignæ remunerationis præmium, qui diligentius
quod ad salutem commissæ sibi plebis proficiat fuerit exe-
cutus, ita ante tribunal Domini de reatu negligentia se
non poterit excusare, quicumque plebem suam contra sa-
cilegæ persuasionis auctores noluerit custodire. Data
octauo Kalendas Nouembris, Nepotiano & Secundo
viris clarissimis consulibus.

N O T A.

* *Rescriptum.*] Epistola Marci ad sanctum Athanasium episcopum
Alexandrinum, & ad ceteros Ægypti episcopos, Nepotiano & Fa-
cundo consulibus, x. Kalendas Nouembris scripta legitur, cuius ar-
gumentum ex epistola Athanasii aliorumque eiusdem prouinciæ epi-
scoporum ad eundem Marcum intelligitur hoc fuisse: nempe Ægy-
ptios dira Arianorum persecutione vexatos, inter alia Nicænorum
Canonum, qui vna cum omnibus aliis libris ab iisdem incensi fuerunt,
exemplar a Romana ecclesia iisdem datis ad Marcum papam literis
postulasse. Quibus quidem literis, tum Ægyptiorum, tum Marci,
Nicænorum Canonum numerus definitur, nimirum ab eadem ma-
gna Synodo statuta fuisse septuaginta, secundum, vt aiunt, nume-
rum discipulorum, capitula. Baronius num. 58. Hanc surreptitiam
& ab aliquo confictam fuisse quinque rationes euidenter ostendunt.
Quarum prima hæc est: quod in controuersia inter Africanam ec-
clesiam & Romanos pontifices Zosimum & Bonifacium agita-
ta, de numero Nicænorum Canonum, hæc epistola illis nequaquam
cognita fuerit. Secunda, quod Athanasius, vt ex præcedentibus
constat, hoc tempore in Galliis exulauerit, adeoque hac de re ad Ro-
manum pontificem Alexandria scripsisse non potuerit. Tertia,
quod grassatio illa in Alexandrinam ecclesiam multis annis post hæc
tempora sub Constantio contigerit, quando nimirum Athanasio
expulso Gregorius quidam Arianus in locum eius ordinatus est, vt
Concil. Tom. 2.

Argumen-
tum episto-
lae.

Epistolæ
Marci ad
Athanasium
& Athana-
sii ad Mar-
cum suspen-
sæ & dubi-
æ fidei
sunt.

Ratio 1.
Ratio 2.
Ratio 3.